

OSTRAVA 7. března 2025
TISKOVÁ ZPRÁVA

FLORENTSKÝ SLAMĚNÝ KLOBOUK OSCAROVÉHO SKLADATELE NINA ROTY POPRVÉ V ČESKU!

Národní divadlo moravskoslezské uvede 13. března v české premiéře komickou operu Nina Roty (1911–1979) FLORENTSKÝ SLAMĚNÝ KLOBOUK (*Il cappello di paglia di Firenze*). Na jevišti Divadla Antonína Dvořáka ji přivádí režisér Jiří Nekvasil, hudebně nastudoval Marek Šedivý.

Libreto vzniklo podle komedie *Slaměný klobouk* z pera Eugèna Labiche a Marc-Michela z roku 1851. U nás frašku proslavilo především Osvobozené divadlo a v 70. letech 20. století také film režiséra Oldřicha Lipského s Milošem Kopeckým v hlavní roli. Činoherní divadla sahají nejčastěji po poválečné verzi z pera Jana Wericha. Divadelní ústav eviduje jen v našem prostředí více než 70 inscenací! **Operní podoba se ale u nás ještě nehrála a NDM ji tedy uvede jako první divadlo v Česku.**

Hlavním hrdinou příběhu je Fadinard – ženich, jehož kůň při předsvatební projížďce sežere drahý slamák cizí dámy, která je na záletech a bez klobouku se nesmí vrátit domů, protože to je dárek od jejího žárlivého manžela. Fadinard shání nový klobouk, ale úporná snaha předejít skandálu ho vrhá do mnoha komických situací a eskapád, přičemž potkává bizarní postavičky a čelí řadě nedorozumění, než se konečně může dostavit k oltáři...

Nino Rota pojal hudební verzi honby za slaměným kloboukem jako klasickou komickou operu. Libreto vytvořil spolu se svou matkou, klavíristkou Ernestou Rota Rinaldiovou. „*Jde zde o jakousi hru s operou. Hravou, mistrovsky zkomponovanou poctu italským operám minulosti. Rotova hudební invence vykouzlí svět rossiniovské (a také donizettiovské) buffy, zaslechneme i pozdrav Verdimu a dalším mistrům. Ale není to v žádném případě hudební koláž či pasticcio. Přes všechny zmíněné odkazy a podobnosti je to originální kompozice s virtuózními prvky. Hudba roztáčí zběsilý kolotoč eskapád, vytváří prostředí i jejich atmosféry. Ale také se umí zastavit, klid však nemá dlouhého trvání. Ani nemůže, čas příběhu neúprosně běží,*“ **láká do divadla režisér a ředitel NDM Jiří Nekvasil.**

Rota často při komponování hledal inspiraci i u jiných autorů a výjimkou není ani tato jeho nejhranější opera. Divák má pocit, že vlastně poslouchá něco, co zná. Je mu to ovšem příjemné a funguje to! „*Zdroj hudebního materiálu byl pro Rotu jen málo důležitý, prvořadou úlohu hrálo jeho praktické použití v konkrétním případě a vyváženost výsledku, který z malých a původně izolovaných inspirací vznikl. K tomu vždy patří melodická invence a harmonická přehlednost. Platí to i pro jeho koncertní a operní tvorbu včetně Florentského slaměného klobouku. (...) Publikum se ale královsky baví a nechává se hudbou unášet, aniž by hloubalo nad tím, proč to všechno tak dobře funguje. A možná dokonce podlehne dojmu, že Rota ve skutečnosti není za svojí hudbou schovaný, ale že autor je hudba sama. Ať už při její kompozici čerpal z jakýchkoliv zdrojů a pracoval libovolným stylem, docházel k výsledku, který se stále zdá být zcela přirozený,*“ píše mj. ve studii

Šárka Swiderová
tisková mluvčí a PR

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava
Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava
GSM: +420 604 238 789
E-mail: sarka.swiderova@ndm.cz
www.ndm.cz

v programu operní inscenace NDM Boris Klepal.

K vizuálnímu pojetí opery v Ostravě režisér Jiří Nekvasil doplňuje: „*Velká část děje opery (tak jako v její dramatické předloze a podobných francouzských komediích tohoto období) se kromě posledního dějství odehrává v interiérech. Zde ve dvou měšťanských bytech, v obchodě modistky a barončině salónu. Pro podobný typ komedií jsou důležité dveře. Dveře a jejich sestavu jsme zvolili se scénografem Davidem Bazikou jako základní prvek celé scénografie. Někdo vstupuje do prostoru, mnohdy někdo úplně jiný, než jsme čekali. A někdo se schovává za jinými dveřmi. Je to zároveň i trochu aréna, prostor pro hru. Nejde v žádném případě o realistický popis prostředí. Svou výtvarnou stylizací je to více jakási skládačka, možná vystřihovánka z papíru. Vynecháváme zcela klasický nábytek. Jednou nám stačí sedací balón, jindy velká hrací kostka, vana a jeden nezbytný paraván.*”

Florentský slaměný klobouk bude mít v Ostravě českou premiéru 13. března, druhá premiéra je 15. března. Inscenaci uvede Národní divadlo moravskoslezské 14. dubna ve Stavovském divadle v Praze v rámci 16. ročníku Festivalu hudebního divadla Opera 2025.

Jméno skladatele Nina Roty je známé především díky hudbě k filmovým hitům. Asi nejslavnější je hudba ke Coppolově *Kmotrovi* (mj. Oscar za filmovou hudbu ke druhému dílu trilogie – 1975, předtím Zlatý glóbus a Cena Grammy za soundtrack k prvnímu dílu). Úspěchy sklízel už dříve hlavně v Evropě; především ale díky hudbě k Zeffirelliho *Romeovi a Julii* (1968) se dostal k práci na americkém *Kmotrovi* pro studio Paramount. Pro Franca Zeffirelliho Rota tvořil i hudbu k několika divadelním inscenacím. Komponoval pro režiséra Luchina Viscontiho a v letech 1952–1978 byl dvorním skladatelem Federica Felliniho. Rodák z Milána byl považován za zázračný talent, první skladby zkomponoval v osmi letech a v jedenácti dokončil své první oratorium, které bylo uvedeno v Miláně a ve francouzském Tourcoingu. Ve 30. letech se mu dostalo prestižního vzdělání v Americe díky přímluvě skladatele a dirigenta Artura Toscaniniho. Filmovou hudbu skládal Rota už od 30. let 20. století, na kontě má více než 150 filmů! Byl to ale také výtečný autor hudby symfonické, složil na čtyři desítky baletů a oper, přičemž právě fraška o klobouku z roku 1945 je jeho operou nejhranější a stále patří k vyhledávaným titulům operních domů. Rota ji vlastně původně zkomponoval jen sobě pro radost a snažil se tak zřejmě vyrovnat s chmurnou realitou doby. Premiéra byla až v roce 1955 v Palermu. Rota byl ale také ceněným klavíristou, pedagogem, dirigentem, psal i scénáře nebo si sám rád ve filmech zahrál.

V roli ženicha Fadinarda v operní inscenaci NDM alternují osvědčený Martin Šrejma a v Ostravě debutující sólista Istanbulske státní opery a baletu Berk Dalkılıç, který studoval díky programu Erasmus také na JAMU. V roli nevěsty Eleny se střídají Veronika Rovná a Lada Bočková. Elenina otce hrají a zpívají Martin Gurbaľ a Miloš Horák.

Dramaturgie Juraj Bajús. Sbormistr Jurij Galatenko. Scéna David Bazika, kostýmy Zuzana Bambušek Krejzková. Uvádíme v italském originále s českými a anglickými titulky.

Šárka Swiderová
tisková mluvčí a PR

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava
Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava
GSM: +420 604 238 789
E-mail: sarka.swiderova@ndm.cz
www.ndm.cz